

ת"פ 19140/10/11 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד חוסיין זכריה ת.ז., סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

20 ינואר 2015

ת"פ 19140-10-11 מדינת ישראל נ' זכריה

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן ועו"ד איציק אלפסי

שלוחת תביעות אילת

נגד

הנאשם:

חוסיין זכריה ת.ז., 001755743

ע"י ב"כ עו"ד יהונתן רבינוביץ

סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. כפי המפורט בהכרעת הדין, בתאריך 21.11.2009, בשעה 16:30 בקירוב, התעורר ויכוח בין הנאשם לבין עביד פתחי (להלן: "**המתלונן**") בנוגע למכשיר טלפון נייד שהותיר המתלונן ברשות, במחסן ששימש לעובדי הניקיון בטיילת. המתלונן ביקש להשיב לעצמו את מכשיר הטלפון שלו, אך נתקל בנאשם, שסירב לאפשר לו כניסה למחסן כדי לקחת את הטלפון. הויכוח התגלגל לכדי אלימות מילולית ופיזית. הנאשם תקף את המתלונן, בכך שחבט בפניו ופגע בעינו באמצעות מנעול שהחזיק בידו והפילו ארצה. בעוד המתלונן היה שרוי על הארץ, והתפתל מכאבים, חבט בו הנאשם בגבו באמצעות מקל. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות נפיחות באורפוטילחן ימין והמטומות על עפעפון עליון, שהצריכו טיפול רפואי.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען למתחם עונש הולם שנע בין 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל ועתר להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העליון או עונש מאסר בפועל ברף האמצעי עד תחתון, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. התובע עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, על נסיבות ביצוען, ציין את הנזק שנגרם למתלונן, ועמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, שלא הודה, לא הביע חרטה על מעשיו ולא טען לנזקקות טיפולית. צוין כי לנאשם אין עבר פלילי. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה שבתחתיתו מאסר מותנה. הסנגור עתר להשתת ענישה מרתיעה,

עמוד 1

צופה פני עתיד, בדרך של מאסר מותנה והתחייבות כספית. בקשר לנסיבות האירוע, נטען כי המתלונן הוא זה שפתח באליומות, עת נכנס ללא רשות למחסן האמור. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד 1956, פליט מסודן, ללא עבר פלילי, וציין כי במשך הזמן שחלף מאז אירוע כתב האישום לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות. נטען כי הנאשם משתכר כ-2,000 ₪ לחודש מאיסוף בקבוקים, ועל לכן ביקש הסנגור להימנע מהטלת קנס או פיצוי. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

5. הנאשם בחר שלא לממש זכותו לשאת דברים לעניין העונש.

דין ומסקנות

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

ולצורך כך על בית משפט להתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע הנאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, אקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לעיל, לאירוע כולו ואגזור עונש כולל לכלל העבירות בשל אותו אירוע.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות אלימות: תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לצדן קבע המחוקק ענישה מרבית של שנתיים ושלוש שנות מאסר, בהתאמה. הערכים החברתיים שנפגעים מביצוע העבירות הינם זכותו של כל אדם לשלמות גופו, הגנה מפני אלימות פיזית וזכותו החוקתית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי וכבודו. בביצוע העבירות, פגע הנאשם בערכים אלו פגיעה של ממש, אך לא במרום החומרה.

9. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), מצאתי להביא בכלל חשבון, את חלקו היחסי של הנאשם במהלך הדברים למול חלקו של המתלונן. כפי המפורט בהכרעת הדין, המתלונן ביקש להיכנס למחסן, המשמש את עובדי הניקיון במקום, כדי לקחת חזרה את מכשיר הטלפון שהשאיר בתוכו. הנאשם חסם את המתלונן, מסבר כי הוא אינו מורשה להיכנס, וכך התפתח ויכוח שהתגלגל לאלימות מילולית ופיזית מצד השניים. לנאשם חלק מרכזי ופעיל במסכת האלימה ומידת אשמו רבה. הנאשם הכה את המתלונן באמצעות מנעול בפניו ופגע בעינו. אף לאחר שנפל המתלונן ארצה לא חדל הנאשם ממעשיו והכה בו באמצעות מקל. ממסכת הראיות עלה כי לשניים היכרות מוקדמת. השניים מתפרנסים מאיסוף בקבוקים ברחבי אילת, ובנגזר מכך שרר ביניהם סכסוך מתמשך עוד טרם אירוע כתב האישום. עם זאת, לא התרשמתי כי קדם לאירוע תכנון מקדים מצד הנאשם, ומעשי האלימות שהפגין כלפי המתלונן אירעו בלהט הויכוח. לא מצאתי כי הנאשם היה זכאי לחסות בצילה של טענתו להגנה עצמית, כמפורט בהכרעת הדין. הנאשם אף אינו קרוב לכל סייג אחר לאחריות פלילית. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם והוא יכל להימנע מהמעשה. למתלונן נגרמו חבלות של ממש, בדמות נפוחות באורפוטילחן ימין והמטומות על עפעפון עליון שהצריכו טיפול רפואי בבית החולים, אך למעשה אין מדובר בחבלות קשות, כנגד הנזק הפוטנציאלי החמור בהרבה, שהיה עשוי להיגרם למתלונן כתוצאה ממעשי הנאשם.

10. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות אלה מתחשבת בצורך להיאבק בנגע האלימות על כל צורותיו שפשה בחברה הישראלית ומתפקידו של בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות השתת עונשים מוחשיים על מי שבחר לפתור סכסוכים באמצעות פגיעה קשה בגופו של האחר.

עיון בפסיקה שניתנה במקרים דומים מעלה מנעד רחב של ענישה, התלויה בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל:

- א. ברע"פ 4968/14 **קונסנטין פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.7.2014) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן. עונשו נותר על כנו אף לאחר שהודה במעשיו בפני ערכאת הערעור.
- ב. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2012), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני הכה במכת אגרוף בפניו והכה בראשו באמצעות בקבוק. חלק מהמכות הנ"ל ניתנו כאשר המותקף שכב על הרצפה, חבול וחסר אונים. השניים נזקקו לטיפול רפואי. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.
- ג. בעפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' ראבן אדלרסברג** (ניתן ביום 24.12.2014) הודה הנאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח דחף את המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל גבה, שפשוף והמטומות שהצריכו טיפול רפואי. בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם וגזר עליו 250 שעות של"צ.
- ד. בע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **הרצל שמאמי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.7.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שנגח בראשו של המתלונן וגרם לחבלות בפניו ובידו. על הנאשם, יליד 1952, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪.
- ה. בע"פ (מח' מרכז) 16160-10-11 **יניב טבנציק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.12.2011) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שמשך ותלש את זקנו של המתלונן, אחז בחולצתו, חבט בעינו, הכה בלסתו באגרופו וכופף את אצבעות ידו. למתלונן נגרמו סימנים אדומים, שריטות וחתכים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
- ו. בע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 **תומר מעודד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.12.2011) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה, חבט אגרופיו בראשו והכה בו במקל. למתלונן נגרמו המטומות, כאבים בלסת, רגישות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.
- ז. בע"פ (מח' ב"ש) 5260-04-10 **אבי גדול נ' פרקליטות מחוז דרום- פלילי ואח'** הורשע

הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, הפילה ארצה, רכן מעליה וחבט בה באמצעות ידיו ורגליו. במהלך התקיפה הצמיד המערער סכין לצוואר המתלוננת. על הנאשם, הוטלו 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ח. בת"פ (שלום פ"ת) 37677-09-13 **מדינת ישראל נ' אנאל נוקי** (ניתן ביום 11.12.2014) הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה, בעבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, בכך שבמסגרת עבודתה עם קשישה הסובלת ממחלת אלצהיימר, הכריחה אותה לאכול, הדפה בכתפה וחבטה בה בצלחת ובמגבת. נקבע **מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשמת, ילדת הפיליפינים בת 50, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, פיצוי בסך 2,000 ₪; קנס והתחייבות.

ט. בת"פ (שלום פ"ת) 38322-10-13 **מדינת ישראל נ' דוד רוסיה** (ניתן ביום 5.5.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו במכת אגרוף וגרם לה פגיעה בעין והחמרה של המטומה קיימת. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין של"צ ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי בסך 2,500 ₪.

י. בת"פ (שלום ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את המתלונן בראשו וגרם לו לחתך ודימום. נקבע **מתחם ענישה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

יא. בת"פ (שלום אשד') 27510-07-12 **מדינת ישראל נ' אושנגי גדבנישוילי** (ניתן ביום 26.5.2013) הורשע הנאשם, בן ה-22, על יסוד הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה אדם בן ה-70, בכל חלקי גופו בבעיטות ומכות אגרוף, עד שנזקק לטיפול רפואי. נקבע **מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. בית המשפט חרג מהמתחם, משיקולי שלום הציבור והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי בסך 4,000 ₪ והתחייבות.

יב. בת"פ (שלום ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' שלום אברהמי** (ניתן ביום 3.1.2013), הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את המתלונן במכת אגרוף בעינו, על רקע ויכוח בסופרמרקט, וגרם להמטומה בעינו. נקבע **מתחם ענישה שבין 3 לבין 12 חודשי מאסר**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי.

יג. בת"פ (שלום אילת) 28254-11-10 **מדינת ישראל נ' מהארי ספאלם** (ניתן ביום 4.7.2011) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שסטר למתלוננת, תפס בצווארה, בעט בה ודרך על רגלה. למתלוננת נגרמו נפיחות וסימן כחול. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

יד. בת"פ (שלום ת"א) 57102-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף סמראי** (ניתן ביום 17.6.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה באגרופ את פניו, חנק אותו וגרם לו שריטות בידיים ובגב. בהמשך, תקף הנאשם מתלונן נוסף, בכך שהכה אותו במכות אגרופ בראשו ובידו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 5 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי, וקנס.

טו. בת"פ (שלום אילת) 1063/08 **מדינת ישראל נ' אופק ביטון** (ניתן ביום 17.1.2011) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע ויכוח על חנייה, הכה את המתלונן באמצעות קסדה וגרם לו חתך בגבה שהצריך הדבקה. על הנאשם, שבעברו שני פסקי דין ללא הרשעה, הוטלו 140 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

טז. בת"פ (שלום אילת) 1129/06 **מדינת ישראל נ' סינילוב רוסלן** (ניתן ביום 30.5.2007) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט אגרופיו במתלונן וגרם לו דפורמציה באזור סינוס פרונטלי, דימום ושברים במצחו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

11. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והיחס ההולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע החל ממאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

12. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40 לחוק העונשין).

בעניינו, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, בהעדר המלצה ובהעדר טיעון בעניין (ר' סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 140 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. לחובת הנאשם, עומדת חומרת העבירות אותן ביצע ומדיניות הענישה שתוארה לעיל. רבות דובר בפסיקה בדבר הצורך להילחם בנגע האלימות שפשה בחברה הישראלית ולעוקרו מן השורש באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. מכאן שיש במקרה זה לתת משקל בכורה לשיקולי גמול, הגנה על הציבור והרתעה הן של הנאשם והן של הרבים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם לא הודה בעבירות שיוחסו לו, כך שלשם מתן הכרעת הדין נשמעו ראיות וטיעוני הצדדים וכמובן שאין לזקוף לחובת הנאשם ניהול משפט על ידו (סעיף 40יא(6) לחוק העונשין). עם זאת, הנאשם לא רשאי ליהנות מההקלות בהן נהנים נאשמים שמודים וחוסכים מזמנם של העדים ושל בית המשפט.

ברם, אף לאחר שהוכרע דינו של הנאשם, הוא נמנע מלקבל אחריות על מעשיו ולא הביע צער או חרטה על תוצאות מעשיו. במצב שכזה מתעורר החשש שמא לא הפנים הנאשם את חומרת מעשיו האסורים, דבר המגביר את החשש להישנות מקרים דומים בעתיד.

15. לזכות הנאשם הבאתי בכלל חשבון כי מדובר בפליט סודני, יליד שנת 1956, השוהה במתקן שב"ס "חולות" ונאלץ להתמודד עם קשיים לא מבוטלים בחיי היום יום ודומני כי הדברים ידועים. לא נמסר על עבר פלילי ברקעו ולא נודע על ביצוע עבירות נוספות מאז הגשת כתב האישום. מצאתי לתן משקל משמעותי לתקופה הממושכת שחלפה מאז אירוע כתב האישום, במהלכה ניהל הנאשם אורח חיים

נורמטיבי. בנסיבות אלה, דומני כי אירוע כתב האישום מהווה מעידה חד פעמית בנוף חייו של הנאשם ואינו משקף נאמנה את אורחות חייו.

בקביעת העונש המתאים לנאשם, נתתי דעתי למצבו הכלכלי, כמי שמתפרנס מאיסוף בקבוקים, על אף שלא הוצגה כל ראיה ביחס למצבו הכלכלי. הבאתי בחשבון כי קיימת סבירות רבה כי הכבדה כלכלית על הנאשם תפגע ביכולתו לסייע לפרנסת משפחתו, המתגוררת אי שם, ככל שביכולתו לסייע למשפחתו.

16. המקרה דנא הינו דוגמא למתח שבין חומרת העבירות המצדיקה ככלל השתת מאסר בפועל, למצער בדרך של ריצוי עבודות שירות לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם, עליהן עמדתי לעיל. יתר על כן, העובדה כי מדובר בפליט סודני השווה במתקן "חולות", מצמצמת את אפיקי הענישה בענייניו, כך למשל ריצוי עבודות שירות או שירות לתועלת הציבור. בנסיבות אלו, מצאתי להימנע ממתיחת מלוא שורת הדין למול הנאשם ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול הכוללים פיצוי וקנס מידתיים לצד ענישה מרתיעה, בדרך של מאסרים מותנים והתחייבות כספית, אשר תרחף כחרב מעל ראשו, לבל ישוב הנאשם ויבצע עבירות נוספות בעתות משבר או דחק עתידיים.

סוף דבר

17. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש בגין אירוע כתב האישום, כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, למעט תגרה.

ג. פיצוי למתלונן (עת/1) בסכום של 2,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.3.2015 ויתר התשלומים מדי ראשון לחודש שלאחר מכן, על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלונן, לפי כתובתו בכתב האישום. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק.

ד. קנס בסך 400 ₪, או מאסר למשך 3 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.1.2016 והשני ביום 1.2.2016, על דרך הפקדתו במזכירות בית

משפט. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק.

ה. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות לרבות איומים, למעט תגרה. לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים ייאסר הנאשם למשך 30 ימים.

ו. מוצגים - ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ה, 20 ינואר 2015, במעמד הצדדים.